

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0700 van 1 maart 2016
in de zaak 2010/0593/A/1/0555

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

het **college van burgemeester en schepenen** van de gemeente
met kantoren te
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Rob DE KONINCK
kantoor houdende te 2610 Wilrijk, Prins Boudewijnlaan 177-179

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 juni 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de van 31 mei 2010, waarbij geweigerd wordt om de door de verzoekende partij bewoonde woning als 'vergund geacht' op te nemen in het gemeentelijk vergunningenregister.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 april 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves LOIX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Pieter JONGBLOET, die loco advocaat Rob DE CONINCK verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Met een aangetekende brief van 15 maart 2010 vraagt de raadsman van de verzoekende partij, toen nog als raadsman van de [REDACTED], aan de verwerende partij te bevestigen dat de woning, voor de bouw waarvan de verwerende partij op 14 november 1968 een stedenbouwkundige vergunning verleend heeft, maar die in 1970 in strijd met het bij deze vergunning gevoegd plan, gebouwd is, geacht wordt te zijn vergund conform artikel 4.2.14, §2 VCRO.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 9 november 2001 wordt een aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de woning maar de verwerende partij weigert een vergunning op 3 oktober 2002, net zoals de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, na administratief beroep, op 22 mei 2003.

Op 20 januari 2003 wordt een proces-verbaal opgesteld voor een bouwvoertreding.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Turnhout', gelegen in ontginningsgebied met agrarische nabestemming.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Op 31 mei 2010 beslist de verwerende partij als volgt de woning niet op te nemen in het vergunningsregister:

“...

Overwegende dat het schepencollege, sinds het jaar 2002, steeds volgehouden heeft dat de woning, opgericht op het eigendom [REDACTED], een niet vergund zonevreemd gebouw betreft dat op generlei wijze in aanmerking kan komen voor regularisatie. Dat het eigendom gelegen is in een ontginningsgebied met agrarische nabestemming volgens het gewestplan Turnhout. Dat voor het gebouw een vergunning werd afgeleverd op 14 november 1968 onder de voorwaarde: “het bouwen van een directeurswoning als deel uitmakende van een toekomstig bedrijvencomplex aldaar.” Dat het bedrijvencomplex nooit werd gerealiseerd en er bovendien fundamentele afwijkingen zijn op gevel- en dakuitvoering, materiaalgebruik, oriëntatie, indeling en bestemming van ruimten. Dat de bouwvergunning nadrukkelijk de realisatie van een bedrijvencomplex oplegde als conditio sine qua non voor het bouwen van een directeurswoning.

Overwegende dat aan het makelaarskantoor [REDACTED] in [REDACTED], gelast met de verkoop van het eigendom, op 17 augustus 2004 en 03 augustus 2009 stedenbouwkundige

inlichtingen werden verstrekt waarin nadrukkelijk gesteld wordt dat het schepencollege de huidige bebouwing als niet vergund beschouwd.

Overwegende dat de woning gelegen is aan een niet met duurzame verharde materialen én private weg.

Gelet op de bepalingen van artikel 4.2.14 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake het “vermoeden van vergunning”.

Gelet op de bepalingen van artikel 5.1.3 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake het instellen van beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

*Gelet op onze beslissingen van 03 mei en 25 mei 2010 betreffende deze aangelegenheid.
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden terzake geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij het rechtens vereiste belang heeft om bij de Raad beroep in te stellen, omdat zij in de woning woont en met de huidige eigenaar een onderhandse overeenkomst gesloten heeft tot aankoop van de woning.

2.

De verwerende partij betwist als volgt het belang van de verzoekende partij:

“ ...

Uit de stukken die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt, blijkt dat in eerste instantie de vraag naar de vergunningstoestand van het betrokken gebouw, en de (impliciete) vraag naar opname van dit gebouw in het vergunningenregister als geacht vergund, uitgaat van de [REDACTED], die in het schrijven van haar raadsman aan de gemeente [REDACTED] dd. 15 maart 2010 stelt te overwegen over te gaan tot aankoop van het betrokken gebouw.

Op 30 april 2010 ontvangt de gemeente [REDACTED] een e-mail vanwege de raadsman van de [REDACTED], met in bijlage een “ondersteunende nota”, die is opgesteld op naam van de verzoekende partij, doch zonder dat in deze nota op enige wijze wordt uiteengezet welke de verhouding is van de verzoekende partij tot het betrokken goed, laat staan dat er in zou worden uiteengezet welk het belang is dat de verzoekende partij zou hebben bij de opname van het betrokken gebouw in het vergunningenregister als “geacht vergund”.

Verwerende partijen dienen echter vast te stellen dat de huurovereenkomst, die de verzoekende partij ter ondersteuning van haar belang voegt bij haar verzoekschrift,

slechts slaat op een periode van 6 maanden, tussen 1 juni 2009 en 30 november 2009, zodat op basis van deze overeenkomst allerminst kan worden uitgemaakt of deze huurovereenkomst nog loopt en voor hoelang.

Overigens is het huren van een welbepaald goed uiteraard niet voldoende om te kunnen getuigen van een voldoende rechtstreeks belang om een beslissing met betrekking tot een opname van het gehuurde goed in het vergunningsregister aan te vechten. Vast staat immers dat tot op vandaag het rustig genot van deze woning gegarandeerd lijkt te zijn, zodat de verzoekende partij op dit punt geen enkele contractuele of buitencontractuele schade ondervindt.

...

Daarom verwijst de verzoekende partij – naar aanleiding van het verzoek om toepassing van het injunctierecht - naar het feit dat verzoekster inmiddels met de huidige eigenaars een onderhandse aankoopakte zou hebben gesloten met de huidige eigenaars van het gebouw, en in een burgerlijke procedure zou verwikkeld zijn met betrekking tot deze aankoop.

De verzoekende partij laat echter na ter ondersteuning van dit aspect van het beweerde belang stukken neer te leggen die dit belang kunnen staven. Zo wordt geen copie gevoegd van de koopovereenkomst, noch een copie van de dagvaarding waarbij het beweerde geschil met betrekking tot de aankoop werd aanhangig gemaakt. De verzoekende partij vergenoegt zich met de neerlegging van een bericht van verdaging van de Rechtbank van Eerste Aanleg [REDACTED], in een zaak tussen de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]. Het is de verwerende partijen echter een raadsel waaromtrent het geschil, waarop dit bericht slaat, zou draaien.

...

3.

In haar wederantwoordnota antwoordt de verzoekende partij als volgt:

“ ...

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet over een voldoende belang zou beschikken. Verwerende partij meent dit te kunnen afleiden uit het feit dat de eerste communicatie met de gemeente is gebeurd namens de [REDACTED]. De [REDACTED] was consulent van verzoekende partij betreffende het patrimonium en de geplande werken na aankoop. Uit stuk 8 van verzoekende partij blijkt zeer duidelijk dat de ondersteunende nota ter duiding van de stedenbouwkundige situatie en ter ondersteuning van de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen diende bij de beoordeling over het geacht vergund karakter van het pand. De nota vermeldt zeer duidelijk dat deze “ter aanvulling en in navolging van de eerder tot de gemeente gerichte brieven dd. 2/03/2010, 15/03/2010, 16/04/2010 en 28/04/2010” is. In de ondersteunende nota wordt duidelijk gesteld dat deze nota namens verzoekende partij, mevrouw [REDACTED], werd ingediend. Bovendien stelt art. 5.1.3, §1, 1ste lid VCRO zeer duidelijk dat op de gemeente een actieve onderzoeksplicht rust om na te gaan of een constructie als “geacht vergund” kan worden opgenomen in het vergunningenregister. Er dient zodoende geen aanvraag te worden ingediend om gevat te worden door een registratiebeslissing.

...

In casu is verzoekende partij een persoon die beschikt over zakelijke en persoonlijke rechten ten aanzien van de constructie die het voorwerp uitmaakt van de bestreden registratiebeslissing, minstens een natuurlijke persoon die rechtstreekse en onrechtstreekse hinder en nadelen zal ondervinden ingevolge de bestreden registratiebeslissing. Overeenkomstig art. 4.8.16, §1 VCRO is verzoekende partij zodoende duidelijk belanghebbende.

Verzoekende partij is bewoner van het kwestieuze pand. Bovendien is er reeds een onderhandse akte gesloten met de huidige eigenaar en eerste verzoekende partij tot aankoop van het pand. Evenwel heeft verzoekende partij de aankoop opgeschort teneinde duidelijkheid te krijgen over de stedenbouwkundige situatie. Door het lang uitblijven van een beslissing van het college van burgemeester en schepenen (eerste contact gemeente 2 maart 2010, besluit college 31 mei 2010), is verzoeker in een burgerlijke procedure verwickeld geraakt m.b.t. de aankoop van het pand. Verzoekende partij heeft de burgerlijke zaak kunnen verdagen met het oog op een goedkeuringsbesluit van het college. De rechtbank van eerste aanleg oordeelde bij vonnis van 25 oktober 2010 dat de zaak nog niet in staat was en diende te worden gesteld voor procedureregeling. Uw Raad zal kunnen lezen dat verzoekende partij, als eisende partij op tegenvordering in de burgerlijke procedure, in hoofdde heeft gevraagd te horen zeggen voor recht dat de verbintenissen die voortspruiten uit de tijdelijke aankoop-verkoopbelofte dd. 14 mei 2009 tijdelijk zijn opgeschort totdat er duidelijkheid is over de huidige procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...

Beoordeling door de Raad

Op basis van artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO kan de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt, als belanghebbende beschouwd worden om bij de Raad beroep in te stellen tegen de registratiebeslissing.

Tijdens de openbare terechtzitting verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat de verzoekende partij de woning nog steeds bewoont en de verwerende partij betwist dat niet.

Los van de betwistingen met betrekking tot de aan- en verkoopbelofte, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij, die de woning minstens feitelijk gebruikt, beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1 VCRO.

De Raad oordeelt bovendien dat de verwerende partij, krachtens artikel 5.1.3, §1, eerste lid VCRO, inderdaad de plicht heeft om actief te onderzoeken of een constructie als “geacht vergund” in het vergunningenregister kan worden opgenomen. Dat het registratieverzoek eerst door de [REDACTED] is ingediend, doet daarom geen afbreuk aan het belang van de verzoekende partij.

De vordering is ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - Enig Middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar enig middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in:

“ ...

van art. 4.2.14, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en 5.1.3, §2 VCRO, art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsmede het rechtszekerheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

17. Artikel 4.2.14, §2 VCRO stelt dat bestaande constructies die zijn gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan (in casu gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij K.B. van 3 oktober 1979), voor de toepassing van de VCRO worden geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels (1) een proces-verbaal of (2) een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van 5 jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

18. Volgens de stedenbouwkundige informatie die is bekomen bij de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente [REDACTED], per brief van 9 maart 2010, staat in het vergunningenregister van de gemeente dat de bouwwerken van de woning zijn uitgevoerd in 1970. Voorts blijkt uit dit schrijven dat er een proces-verbaal is opgesteld lastens dhr. [REDACTED] dd. 20 januari 2003 met nummer AN.66.LA.100623/2003. Gelet op de vermeldingen uit het vergunningenregister en het PV (welke een bijzondere bewijswaarde heeft) is over het voorgaande geen discussie mogelijk. Voor het overige is er geen niet-anonieme klacht of ander PV bekend. Het goed blijkt evenmin in een kwetsbaar gebied te liggen waardoor de bovenstaande regeling niet zou gelden.

19. Op basis van deze gegevens dient te worden besloten dat er heden een onweerlegbaar vermoeden van vergunning geldt m.b.t. het pand gelegen aan de Paaltjesdreef 5. Het pand moet worden gekwalificeerd als zijnde geacht vergund. Gezien het vergund karakter niet is tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift binnen de termijn van 5 jaar na het optrekken van het pand, diende conform art. 5.1.3, §2 VCRO het pand te worden opgenomen als “vergund geacht”.

20. Op geen enkele wijze motiveert het besluit de reden om de constructie toch niet als vergund geacht te beschouwen. Het lijkt wel alsof de gemeente puur principieel de aanvraag wil weigeren. Het college lijkt de nieuwe decretale mogelijkheden sinds 1 september 2009 simpelweg te negeren. De decretale bepalingen worden zonder enige afdoende motivering naast zich neergelegd. Dit is een flagrante schending van het rechtszekerheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

“ ...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Blijkens de uitdrukkelijke motivering van het bestreden besluit weigert het College van Burgemeester en Schepenen de opname van het gebouw in het vergunningenregister echter niet in hoofdzaak omdat het betrokken gebouw niet conform de afgeleverde vergunning zou zijn gebouwd, maar wél omdat de oprichting van de bedrijfsgebouwen in functie waarvan de directeurswoning werd vergund nooit is doorgevoerd, waarmee de uitdrukkelijke voorwaarde, waaronder de stedenbouwkundige vergunning dd. 14 november 1968 werd afgeleverd, niet werd nageleefd.

...

De vervulling van de voorwaarde waaronder de vergunning werd afgeleverd, was echter niet aan tijd gebonden, en kon dus ook jaren na de bouw van de woning vergund (of minstens vergunbaar) worden door de oprichting van de bedrijfsgebouwen omheen de directeurswoning.

Het niet vergund karakter van de bestaande woning op zich (dus los van de vaststelling dat de woning werd opgetrokken conform een volstrekt gewijzigd plan ten opzichte van het vergunde plan), is dus niet het gevolg van het optrekken van het gebouw, maar wél van het vervolgens niet naleven van de voorwaarde waaronder deze vergunning werd afgeleverd.

...

Nog voordat de door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente [REDACTED] uitgevaardigde vergunningsweigering werd bevestigd door het de deputatie van de Provincie Antwerpen, werd PV opgesteld op 20 januari 2003. Het PV dd. 20 januari 2003 werd aldus opgesteld onmiddellijk nadat vaststond dat de woning definitief zonevreemd was ingevolge het niet naleven van de voorwaarde waaronder deze vergunning werd verleend.

Het moge dan ook duidelijk zijn dat het PV waarbij het stedenbouwmisdrijf werd vastgesteld helemaal niet dateert van vijf jaar na het begaan van de inbreuk. Het PV werd immers wel degelijk binnen een periode van vijf jaar na de inbreuk opgesteld, namelijk binnen de vijf jaar nadat de eigenaar en titularis van de vergunning dd. 14 november 1968 middels de indiening van de regularisatie-aanvraag te kennen gaf aan de voorwaarden waaronder de vergunning dd. 14 november 1968 werd afgeleverd, en die op dat ogenblik nog perfect naleefbaar was, niet meer te zullen vervullen.

De reden waarom de gemeentelijke overheid de opname van het gebouw als “geacht vergund” in het vergunningenregister weigert, staat ook uitdrukkelijk vermeld in het bestreden besluit zelf:

“Overwegende dat het schepencollege, sinds het jaar 2002, steeds volgehouden heeft dat de woning, opgericht op het eigendom [REDACTED], een niet vergund zonevreemd gebouw betreft dat op generlei wijze in aanmerking kan komen voor regularisatie.

Dat de eigendom gelegen is in een ontginningsgebied met een agrarische nabestemming volgens het gewestplan Turnhout.

Dat voor het gebouw een vergunning werd afgeleverd op 14 november 1968 onder de voorwaarde : “het bouwen van een directeurswoning, als deel uitmakende van een toekomstig bedrijvencomplex aldaar”. Dat het bedrijvencomplex nooit werd gerealiseerd en er bovendien fundamentele afwijkingen zijn op gevel- en dakuitvoering, materiaalgebruik, oriëntatie, indeling en bestemming van de ruimten. Dat de bouwvergunning nadrukkelijk de realisatie van een bedrijvencomplex oplegde als conditio sine qua non voor het bouwen van de directeurswoning”

(bestreden besluit p. 2)

Uit deze beslissing komt duidelijk naar voor dat het besluit tot niet opname in het vergunningenregister is ingegeven door het feit dat de eigenaar de voorwaarde waaronder de vergunning dd. 14 november 1968 werd afgeleverd niet is nagekomen, waardoor de woning als onvergund moet worden beschouwd, en dus niet als “vergund geacht” in het vergunningenregister kan worden opgenomen.

...

3.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij:

“ ...

Deze stelling is foutief. Volgens art. 4.2.19, §1, 1ste lid VCRO is een voorwaarde aan een vergunning verbonden. Art. 4.6.2, §1 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor onbepaalde duur van rechtswege vervalt indien de verwezenlijking van de vergunning niet wordt gestart binnen de 2 jaar na afgifte van de vergunning in laatste administratieve aanleg, de werken meer dan 2 jaar worden onderbroken en indien de vergunde gebouwen niet winddicht zijn gemaakt binnen de drie jaar na de aanvang van de werken.

Het is duidelijk dat in casu een geheel andere constructie is gerealiseerd dan vergund.

Verwerende partij erkent dit meermaals in zijn antwoordnota...

Er kan niet anders worden besloten dat de stedenbouwkundige vergunning die werd afgeleverd 14 november 1968 is vervallen waardoor de voorwaarde aan deze vergunning ook geheel irrelevant is geworden voor de beoordeling van het geacht vergund karakter.

De theorie van verweerder dat deze voorwaarde niet aan tijd is gebonden en dat slechts door de regularisatieaanvraag duidelijk is geworden dat men niet aan de voorwaarde zou voldoen waardoor de termijn van 5 jaar pas vanaf dat ogenblik zou beginnen lopen, is geenszins correct! Evenmin de motivering van het bestreden besluit.

...”

Beoordeling door de Raad

Krachtens artikel 4.2.14, §2 VCRO worden bestaande constructies, die gebouwd zijn in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarin zij gelegen zijn, geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken door een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de woning, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, in 1970 gebouwd is, dit is dus voor de inwerkingtreding van het gewestplan ‘Turnhout’ in 1977.

Pas op 20 januari 2003 is met betrekking tot de bouw van de woning een proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening.

Voor het overige is er geen niet-anonieme klacht en geen proces-verbaal bekend, waardoor de woning, krachtens artikel 4.2.14, §2 VCRO, geacht wordt te zijn vergund.

De verwerende partij vergist zich wanneer zij stelt dat *'het PV wel degelijk binnen een periode van vijf jaar na de inbreuk werd opgesteld, namelijk binnen de vijf jaar nadat de eigenaar en titularis van de vergunning dd. 14 november 1968 middels de indiening van de regularisatie-aanvraag te kennen gaf aan de voorwaarden waaronder de vergunning dd. 14 november 1968 werd afgeleverd, en die op dat ogenblik nog perfect naleefbaar was, niet meer te zullen vervullen.'*

Artikel 4.2.14, §2 VCRO bepaalt dat een proces-verbaal moet worden opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van een constructie.

De procespartijen betwisten niet dat de woning in 1970 gebouwd is. Pas 33 jaar later wordt er een proces-verbaal opgesteld voor destijds begane bouwovertradingen, hetgeen ruimschoots langer is dan voormelde termijn van vijf jaar. Deze bouwovertradingen hebben zowel betrekking op het niet voldoen aan de voorwaarde van het oprichten van een toekomstig bedrijfscomplex, als op het volledig anders dan volgens het bouwplan bouwen van de woning.

In het proces-verbaal zelf is overigens vermeld dat de werken meer dan vijf jaar voor de vaststellingen uitgevoerd zijn.

De Raad oordeelt dan ook dat de bestreden beslissing, door de woning niet als 'vergund geacht' in het vergunningenregister op te nemen, artikel 4.2.14, §2 VCRO schendt.

Het enig middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 31 mei 2010, waarbij de woning op het perceel, gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED], niet wordt geregistreerd als 'vergund geacht'.
3. De Raad beveelt de verwerende partij binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het registratieverzoek van de verzoekende partij.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Eddy STORMS